

แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร
Guidelines for Management Skills Development of School Administrators in
the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa
Ket Yasothon

ภาณุวัฒน์ เครือน้ำคำ^{1*}, อุดมเดช ทาระหอม², และชวนคิด มะเสนะ³

Panuwat Kruenamkam¹, Udomdet Tarahom², and Chuankid Masena³

¹⁻³สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี; Department of Educational Administration, Faculty of Education Ubonratchathani Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : panuwat.kg66@ubru.ac.th

DOI : 10.14456/jasru.2025.46

Received : July 10, 2025; Revised : August 15, 2025; Accepted : August 16, 2025

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร (2) เปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดของสถานศึกษา (3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 346 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 23 คน ครูผู้สอน จำนวน 323 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซี่ และ มอร์แกน (2513) ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามขนาดของสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .97 และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์การทดสอบที(t-test) การทดสอบเอฟ(F-test) และการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยใช้วิธีการ LSD ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมาก($\bar{x} = 4.27$) ตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) 2) การเปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนจำแนกขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ได้ผลดังนี้ 1) ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล ผู้บริหารควรมีความสามารถในการใช้และบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล AI ในการบริหารจัดการ การประเมินผล และการสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อ

Citation : Kruenamkam, P., Tarahom, U., & Masena, C. (2025). Guidelines for Management Skills Development of School Administrators in the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa Ket Yasothon.

Journal of Academic Surindra Rajabhat, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

ยกระดับคุณภาพการศึกษาและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัล 2) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้บริหารควรมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และสร้างบรรยากาศการทำงานที่เอื้อต่อความร่วมมือและแรงจูงใจของบุคลากร เพื่อส่งเสริมความสามัคคีและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน 3) ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารควรมีความสามารถในการวิเคราะห์ วางกลยุทธ์ และคิดนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบท เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษา 4) ทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา ผู้บริหารควรมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลอย่างชัดเจนทั้งภายในและภายนอกองค์กร ใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศร่วมกับเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความเข้าใจในการสื่อสาร

คำสำคัญ (Keywords) : ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล, การพัฒนาทักษะและยกระดับทักษะ

Abstract

This study aimed to (1) study the guidelines for management skills development of school administrators in the digital age under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon; (2) compare the level of management skills of school administrators in the digital era under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon, classified by positions, work experience and school size ; (3) study guidelines for developing management skills of school administrators in the digital era under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon. The sample used in this research consisted of two groups totaling 346 participants: school administrators and teachers. The sample was broken down into 23 school administrators and 323 teachers. The sample size was determined according to the Krejcie and Morgan table (1970) and stratified random sampling was used according to the size of the school. The research instruments were a semi-structural interview and a five-rating scale questionnaires with a confidence value equivalent to .97 and semi-structured interviews. Statistics used in the data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. The LSD paired test was applied for multiple comparisons. Qualitative data were analyzed using content analysis.

The research findings were as follows: 1) Management skills of school administrators in the digital age under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon was at a high level ($\bar{x} = 4.27$) According to criteria (Boonchom Srisa-ard, 2017). 2) According to the comparison of the level of management skills of school administrators in the digital age under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon, classified by positions and work experience as a whole, they are significantly different at the .01 level. Classified by school size, it was found that overall and each aspect were statistically significant differences at the .05 level. 3) Guidelines for management skills of school administrators in the digital age under the secondary educational service area office Si Sa Ket Yasothon consisted of (1) Technological and digital skills – Administrators should have the ability to use and integrate digital technology, AI, in management, assessment, and learning support to enhance educational quality and prepare for changes in the digital age. (2) Interpersonal skills – Administrators should have the ability to build positive relationships and create a collaborative and motivating work environment to promote unity and enhance performance. (3) Conceptual and Creative Thinking Skills – Administrators should have the ability to analyze, strategize, and develop innovative solutions suited to the context in order to enhance educational institutions in alignment with changes in the education system. (4) Communication and Language Skills – Administrators should have the ability to convey information clearly both within and outside the

Citation : ภาณุวัฒน์ เครือน้ำคำ, อุดมเดช ทาระหอม, และ ชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร

สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

organization, the use of Thai and foreign languages alongside technology to enhance communication efficiency and understanding.

Keywords: Management Skills Development of School Administrators in the Digital age, Educational Administrators in the Digital age, Skills Development and Upskilling

บทนำ (Introduction)

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมโลกอันเกิดจากการปฏิวัติดิจิทัลและการเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 ได้ส่งผลกระทบต่อทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชาชนทั่วโลก ระบบการศึกษาก็เผชิญกับความท้าทายหลายประการ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาให้กลายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เป้าหมายในการพัฒนาบุคคลถูกกำหนดให้ครอบคลุมทุกมิติและทุกช่วงวัย เพื่อสร้างบุคคลที่มีคุณภาพ ความสามารถ และเป็นพลเมืองที่ดี โดยเน้นการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม พร้อมทั้งสนับสนุนการเติบโตที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 กำหนดแนวทางเพื่อให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและเสมอภาค นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) นอกจากนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) ได้มุ่งเน้นการพัฒนามนุษย์ทุกช่วงวัย โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างครอบคลุมในทุกระดับเป็นประเด็นสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงสถานศึกษา โดยมีบทบาทในการนำพาสถานศึกษาไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพ พร้อมทั้งได้รับความรู้และทักษะที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้และการดำรงชีวิตในอนาคต กระทรวงศึกษาธิการในฐานะหน่วยงานหลักด้านการจัดการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับคนไทย โดยมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ วินัย ใฝ่รู้ และมีความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ทัศนคติที่ดี และความรับผิดชอบต่อสังคม รวมถึงคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนปฏิรูปการศึกษา รวมถึงแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 โดยมุ่งสู่ Thailand 4.0 นโยบายที่กำหนดประกอบด้วย 1) การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของมนุษย์และของชาติ 2) การจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ 3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) การสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา 5) การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 6) การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารจัดการทั้งด้านวิชาการและการจัดการทรัพยากรภายในสถานศึกษา โดยเฉพาะในยุคที่การเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทักษะเหล่านี้จึงมีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัด (สุวิมล ทองจำรัส, 2563) ผู้บริหารสถานศึกษาและองค์กรการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองอย่างเร่งด่วนเพื่อให้เข้าใจแนวโน้มและแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ในปัจจุบัน

Citation : Kruenamkam, P., Tarahom, U., & Masena, C. (2025). Guidelines for Management Skills Development of School Administrators in the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa Ket Yasothon.

Journal of Academic Surindra Rajabhat, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านเทคนิควิธี 2. ด้านมนุษยสัมพันธ์ 3. ด้านความคิดรวบยอด (Katz, 2005) ทักษะการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลจนกลายเป็นวัฒนธรรมในองค์กร และสามารถจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพแก่ผู้เรียน ทักษะการบริหารในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 5 ทักษะหลัก ดังนี้ 1. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ 2. ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้และการสอน 3. ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ 4. ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจ 5. ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล (ธนวัฒน์ สุวรรณเหล่า, 2564) และทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง การใช้กลยุทธ์และกระบวนการบริหารเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งประกอบด้วย 6 ทักษะหลักดังนี้ ทักษะด้านเทคนิคการปฏิบัติงาน (Technical Competency) ทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Skills) ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ทักษะการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล (Digital Literacy Skills) ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ (Educational and Instructional Skills) (วัฒนา อภิวัน, 2564)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร มีเป้าหมายที่จะขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเป็นองค์กรคุณภาพ โดยการสร้าง "สำนักงานคุณภาพ สถานศึกษาคุณภาพ บุคลากรคุณภาพ ห้องเรียนคุณภาพ และผู้เรียนคุณภาพ" โดยมุ่งเน้นไปที่ 4 มิติหลัก ได้แก่ โอกาส (การเปิดโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง) คุณภาพ (การเสริมสร้างคุณภาพการเรียนรู้และการสอน) ประสิทธิภาพ (การจัดการทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ให้คุ้มค่าและมีประสิทธิผล) และ ความปลอดภัย (การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในสถานศึกษา) ซึ่งแต่ละมิติมีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กให้สามารถแข่งขันและปรับตัวในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ให้ความสำคัญกับการใช้พื้นที่เป็นฐานและการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาบนพื้นฐานของความต้องการของชุมชน และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างทักษะและการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งการจัดการเชิงพื้นที่และการบูรณาการนวัตกรรมเข้าไปในระบบการเรียนรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร, 2566)

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพด้วยนวัตกรรมถือเป็นความท้าทายที่สำคัญ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จและการพัฒนาที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมยุคดิจิทัล ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยศึกษาสภาพและเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลรวมถึงข้อแนวทางการพัฒนาทักษะ ซึ่งเป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง และพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาและสามารถนำไปประยุกต์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร

Citation : ภาณุวัฒน์ เครือคำ, อุดมเดช ทาระหอม, และ ชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร

สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. ศึกษาระดับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ โยโสธร
2. เปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ โยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา
3. ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ โยโสธร

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะและยกระดับทักษะ

การพัฒนาทักษะและยกระดับทักษะ(Re-Skill and Up-Skill) หมายถึง แนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาบุคลากรในยุคดิจิทัล โดย Reskilling เน้นการสร้างทักษะใหม่เพื่อตอบสนองความเปลี่ยนแปลง ส่วน Upskilling มุ่งพัฒนาทักษะเดิมให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น ทักษะทั้งสองนี้ช่วยเสริมสร้างความสามารถของบุคคลให้พร้อมรับมือกับความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงในอนาคต สุวรรณิ ประดิษฐ์ (2562) กล่าวว่า Re-Skill หมายถึง การพัฒนาทักษะใหม่ เพื่อรับกระแสความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี และ Up-Skill หมายถึง การเสริมสร้างทักษะเดิมที่มีอยู่ ให้ยังสามารถใช้กับโลกยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนมากแล้วก็คือการปรับใช้ดิจิทัลให้เข้ากับทักษะที่มีอยู่ หรือการพัฒนาทักษะเดิมให้ทันองค์ความรู้ใหม่ ๆ สมพร ปานดำ (2563) กล่าวว่า Re skills หมายถึง การปรับปรุงทักษะเดิมที่มีอยู่ให้สามารถปฏิบัติงาน โดยมีการประยุกต์ใช้ และเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น Big Data, Data Science, IoT, Cloud Technology, DevOps, Artificial Intelligence, Digital Marketing และ Up skills หมายถึง การพัฒนาและยกระดับทักษะการทำงานที่แรงงานมีอยู่เดิม ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น รวมถึงการสร้างเสริมทักษะเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล วรรณพร ชูอำนาจ (2564) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะ (Re-Skill) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ทักษะใหม่เพื่อให้สามารถทำงานที่แตกต่างไปจากวิธีการเดิม หรือหมายถึงกระบวนการฝึกอบรมบุคคลได้รับทักษะความรู้ใหม่ เพื่อการทำงานในประเภทที่แตกต่าง และโดยวิธีการส่งเสริม พัฒนาทักษะควบคู่ไปกับการทดลองทำงานจริง การยกระดับทักษะ (Up-Skill) หมายถึง กระบวนการยกระดับทักษะเดิมให้สูงขึ้น เพื่อให้บุคคลนั้นมีความรู้ มีการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องจากการทำงานในปัจจุบัน หรือเพื่อให้บุคคลนั้นมีความรู้เกี่ยวกับทักษะใหม่

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะที่จำเป็นในการบริหารจัดการสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องอาศัยระบบระเบียบที่ชัดเจน การตัดสินใจอย่างรวดเร็วและแม่นยำ ตลอดจนความสามารถในการปรับตัวและบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีทักษะดิจิทัลดีจะสามารถจัดการทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ทันสมัย ใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการทำงาน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาสถานศึกษาอย่างมีส่วนร่วม นอกจากนี้ ผู้บริหารยังต้องมีทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาเชิงกลยุทธ์ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สถานศึกษาสอดคล้องกับยุคแห่งข้อมูล นวัตกรรม และเครือข่ายดิจิทัล ไกรศร เขียมทอง (2561) กล่าวว่า ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ รวมถึงความรู้และความชำนาญที่

Citation : Kruenamkam, P., Tarahom, U., & Masena, C. (2025). Guidelines for Management Skills Development of School

Administrators in the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa Ket Yasothorn.

Journal of Academic Surindra Rajabhat, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมบริหาร เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ญัฐพงษ์ ปรีชานนทกุล (2563) กล่าวว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง ความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบต่อชุมชน รวมถึงทักษะในการสร้างทีม การจัดการความขัดแย้ง และการสื่อสาร เพื่อปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง โดยการปรับตัวตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงการมีความคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่ตนเองอย่างสูงสุด วัฒนา อภิวัน (2564) กล่าวว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้ใช้กลยุทธ์และกระบวนการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อ ธนวัฒน์ สุวรรณเหล่า (2564) กล่าวว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวัฒนธรรมภายในองค์กร รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และการนำนวัตกรรมมาปรับใช้เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพให้กับผู้เรียน ผู้บริหารยังต้องจัดการให้สถานศึกษามีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง กฤตเมธ เกิดบ้านเป้า (2565) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการบริหารภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรอย่างรวดเร็วและถูกต้อง โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้ยังต้องสามารถปรับตัวตามบทบาทหน้าที่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันและอนาคต ผ่านกระบวนการบริหารที่เป็นระบบ Drake and Roe (1986) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการบริหารสถานศึกษา เป็นทักษะ 5 ด้าน คือ ทักษะทางความรู้ความคิด (Cognitive Skills) ทักษะทางเทคนิค (Technical Skills) ทักษะทางการศึกษาและการสอน (Instructional Skills) ทักษะทางมนุษย์ (Human Skills) และทักษะทางความคิดรวบยอด (Conceptual Skills) Katz (2005) อธิบายไว้ว่า ทักษะของผู้บริหารมีอยู่ 3 ทักษะ คือ ทักษะด้านเทคนิค (Technical Skills) ทักษะด้านมนุษย์ (Human Skills) และ ทักษะด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Skills)

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล หมายถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถของสถานศึกษาในการขับเคลื่อนและปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล โดยครอบคลุมมิติสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน การมีระบบบริหารจัดการที่ชัดเจนและมีทิศทาง การส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัล การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรให้สามารถปรับตัวและพัฒนาทักษะที่จำเป็น การส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการข้อมูลและทรัพยากรสารสนเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่น คล่องตัว และสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างอย่างรวดเร็ว เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการดำรงชีวิตและทำงานในโลกอนาคต สมศักดิ์ วานิชยาภรณ์และนิสร่า ใจชื่อ (2562) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทต่อความสำเร็จของการเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรดิจิทัลประกอบด้วย ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยด้านองค์ความรู้ที่หลากหลาย วัชรพจน์ ทรัพย์สงวนบุญ (2563) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ โดยระบุว่าปัจจัยหลักประกอบด้วย บทบาทของผู้บริหารระดับสูง หมายถึง ความสามารถของผู้นำองค์กรในการวางเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน และมีวิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การเปลี่ยนแปลง การมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในองค์กร หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ในองค์กรมีส่วนร่วมในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งในด้านการเรียนรู้ การทำความเข้าใจ และการสะท้อนปัญหาในการใช้งานเทคโนโลยี เพื่อให้องค์กรสามารถปรับปรุงและพัฒนาระบบดิจิทัลให้มี

Citation : ภาณุวัฒน์ เครือน้ำคำ, อุดมเดช ทาระหอม, และ ชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร

สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โกศล จิตวิรัตน์ (2562) อธิบายถึงปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของการเปลี่ยนแปลงองค์กรเข้าสู่ยุคดิจิทัล โดยแบ่งออกเป็นประเด็นสำคัญ ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล หมายถึงความสามารถของผู้นำที่ต้องมีทั้งทักษะด้านเทคโนโลยีและศักยภาพในการบริหารจัดการ โครงสร้างภายในองค์กร หมายถึง ระบบการสื่อสารและลำดับอำนาจที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลและกลุ่มงาน พร้อมทั้งการเตรียมบุคลากรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เช่น การจัดสรรกำลังคน การหมุนเวียนตำแหน่ง การสื่อสารข้อมูล และการฝึกอบรมเพื่อปรับตัว การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อส่งเสริมศักยภาพขององค์กรให้เติบโตอย่างยั่งยืน การปรับตัวและการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความสามารถในการแก้ไขปัญหา และการปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความท้าทายใหม่ ๆ ความตั้งใจและความพากเพียร หมายถึง ความแน่วแน่ของบุคลากรและองค์กรในการดำเนินงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด วัฒนธรรมองค์กรที่เกื้อหนุน หมายถึง บรรยากาศและค่านิยมภายในองค์กรที่ส่งเสริมความสามัคคี การทำงานร่วมกันอย่างมีระบบ และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับตัวและการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมเพื่อให้ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องพัฒนาทักษะที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยีและการเติบโตของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เน้นความรู้ดิจิทัล โดยทักษะการบริหารในยุคดิจิทัลไม่เพียงแต่เป็นการเสริมความรู้ด้านเทคโนโลยี แต่ยังรวมถึงการพัฒนามุมมองที่กว้างไกลในการบริหารงาน การสนับสนุนการเรียนรู้ที่ยั่งยืน การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากร และการสร้างสภาพแวดล้อมที่รองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งทั้งหมดนี้มีผลโดยตรงต่อความสำเร็จและคุณภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ศรีธัญญา น้อยพิมาย (2562) พบว่า สภาพปัจจุบันของทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาพที่พึงประสงค์ของทักษะการบริหารนั้นอยู่ในระดับมาก แนวทางในการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาได้รับการจัดลำดับความสำคัญที่จำเป็น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ทักษะด้านความคิดรวบยอด ผู้บริหารสามารถคิดแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว โดยนำประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ร่วมกับข้อมูลการตัดสินใจ ทักษะด้านการสอน ผู้บริหารมีบทบาทในการพัฒนาครูให้สามารถทำผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยมีการวัดและประเมินผลรวมถึงการนิเทศ กำกับ และติดตามการเรียนการสอนของครูอย่างเป็นระบบ ทักษะด้านเทคนิควิธี ผู้บริหารมีความสามารถในการระดมความคิดและนำวิธีการทำงานแบบร่วมมือมาใช้เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าในการทำงาน โดยใช้เทคนิคในการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานที่หลากหลาย ญัฐพงษ์ ปรีชานนทกุล (2563) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับสูงทั้งในภาพรวมและรายด้าน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาก็มีระดับสูงทั้งในภาพรวมและรายด้าน ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การศึกษานี้มีความสำคัญต่อการปรับปรุงคุณภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง โสภณ เลียดทอง และจากรุวรรณ เขียวน้ำขุม (2564) พบว่า สภาพปัจจุบันของทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่พึงประสงค์ และการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอยู่ในระดับที่พึง

Citation : Kruenamkam, P., Tarahom, U., & Masena, C. (2025). Guidelines for Management Skills Development of School

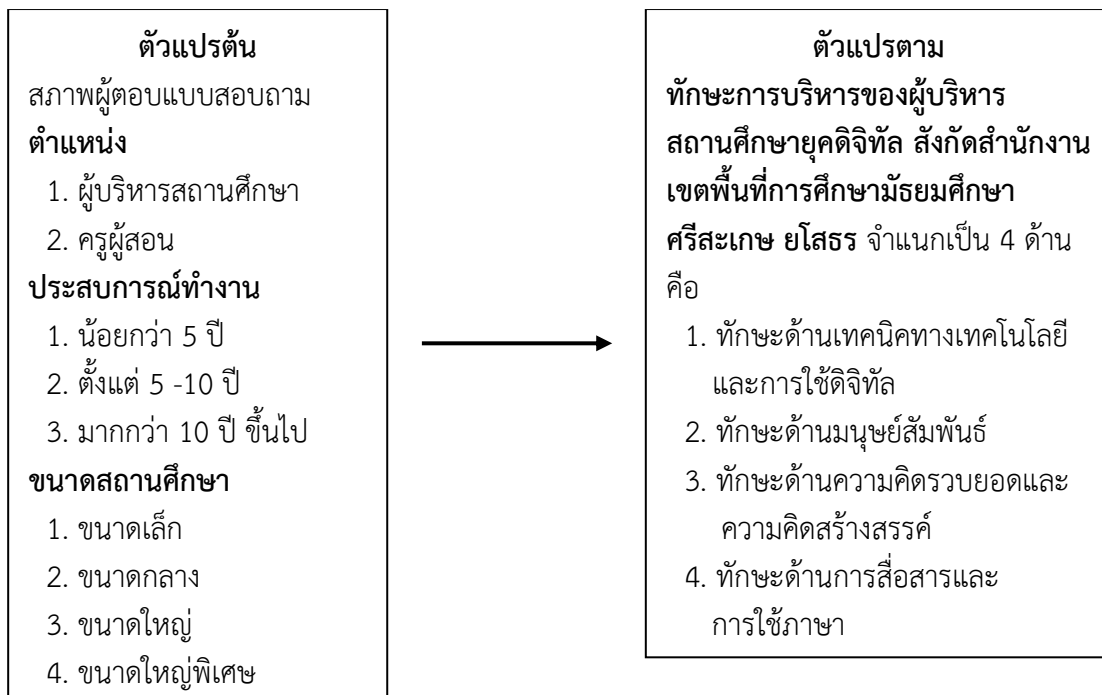

Administrators in the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa Ket Yasothorn.

Journal of Academic Surindra Rajabhat, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

ประสงค์ ความต้องการในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีค่าดัชนีความต้องการสูงสุดในด้านการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล และ แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 เป็นไปได้และเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ธนวัฒน์ สุวรรณเหล่า (2564) พบว่า สภาพปัจจุบันของทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก และ แนวทางการพัฒนาทักษะ ได้แก่ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้และการสอน ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะด้านเทคโนโลยีและดิจิทัล

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา และ 2) ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ปีการศึกษา 2567 จากสถานศึกษา 83 แห่ง จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 227 คน และครูผู้สอน จำนวน 3,193 คน รวมทั้งหมด 3,420 คน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 346 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซี่ และ มอร์แกน (2513) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามขนาดของสถานศึกษา โดยจำแนก ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 23 และครูผู้สอน จำนวน 323 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive

Sampling) จำนวน 8 คน ซึ่งแบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครู จำนวน 4 คน ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อสัมภาษณ์ความเห็น แนวทางและการบริหารงานบุคคลในยุคดิจิทัล ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา มีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง คือ 1) มีผลงานเชิงประจักษ์หรือมีแนวปฏิบัติที่ดี Best practice ด้านการบริหารสถานศึกษา 2) มีประสบการณ์การบริหารสถานศึกษามากกว่า 10 ปีขึ้นไป หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป 3) ได้รับรางวัลที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา และ ครูผู้สอน มีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง คือ 1) มีผลงานเชิงประจักษ์หรือได้รับการยอมรับเป็นแบบอย่างที่ดีของครู 2) มีประสบการณ์ปฏิบัติงาน 10 ปีขึ้นไป หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป 3) ได้รับรางวัลที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาหรือระดับประเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ตัวเลือก ตามวิธีของ Likert แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม (ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน) ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยคำถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ และทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา กำหนดให้คะแนนเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.51-5.00$) มาก ($\bar{x} = 3.51-4.50$) ปานกลาง ($\bar{x} = 2.51-3.50$) น้อย ($\bar{x} = 1.51-2.50$) และน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.00-1.50$) ตามแบบของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงข้อคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เก็บได้ทั้งหมดมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแยกข้อมูลออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และ หาค่าร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำนวน 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่ง

Citation : Kruenamkam, P., Tarahom, U., & Masena, C. (2025). Guidelines for Management Skills Development of School Administrators in the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa Ket Yasothorn.

Journal of Academic Surindra Rajabhat, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ดำเนินการโดยใช้สถิติ t-test และสถิติ F-test หากผลการวิเคราะห์พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะดำเนินการทดสอบรายคู่เพิ่มเติมโดยใช้วิธีการของ LSD

2. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยได้ข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ ข้อมูลเอกสาร นำมาตีความ จำแนก และจัดหมวดหมู่ตามประเด็น เพื่อสังเคราะห์แนวทางและนำมาสรุป อภิปรายผล

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยภาพรวมและรายด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล และทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตาม ตำแหน่ง ดังข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตาม ตำแหน่ง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทักษะการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล	ผู้บริหาร สถานศึกษา			ครูผู้สอน			t	p
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล	4.28	.14	มาก	4.17	.17	มาก	2.84**	.01
2. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์	4.29	.11	มาก	4.26	.18	มาก	2.21*	.04
3. ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์	4.28	.13	มาก	4.21	.17	มาก	2.03*	.04
4. ทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา	4.22	.12	มาก	4.16	.15	มาก	2.50*	.02
รวม	4.27	.08	มาก	4.19	.12	มาก	4.27**	.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Citation : ภาณุวัฒน์ เครือคำ, อุดมเดช ทาระหอม, และ ชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร

สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ดังข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทักษะการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ทักษะด้านเทคนิคทาง เทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	.28	.14	4.91**	.01
	ภายในกลุ่ม	343	9.91	.03		
	รวม	345	10.19			
2. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2	.29	.15	4.76**	.01
	ภายในกลุ่ม	343	10.51	.03		
	รวม	345	10.80			
3. ทักษะด้านความคิดรวบยอด และความคิดสร้างสรรค์	ระหว่างกลุ่ม	2	.43	.21	8.18**	.00
	ภายในกลุ่ม	343	8.93	.03		
	รวม	345	9.36			
4. ทักษะด้านการสื่อสารและการ ใช้ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	2	.27	.14	6.02**	.00
	ภายในกลุ่ม	343	7.79	.02		
	รวม	345	8.06			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.25	.13	8.63**	.000
	ภายในกลุ่ม	343	4.96	.01		
	รวม	345	5.21			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Citation : Kruenamkam, P., Tarahom, U., & Masena, C. (2025). Guidelines for Management Skills Development of School Administrators in the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa Ket Yasothorn.

Journal of Academic Surindra Rajabhat, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ดังข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทักษะการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ทักษะด้านเทคนิคทาง เทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	.31	.10	3.58*	.02
	ภายในกลุ่ม	342	9.88	.03		
	รวม	345	10.19			
2. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	3	.30	.10	3.23*	.02
	ภายในกลุ่ม	342	10.50	.03		
	รวม	345	10.80			
3. ทักษะด้านความคิดรวบ ยอดและความคิดสร้างสรรค์	ระหว่างกลุ่ม	3	.29	.10	3.60*	.02
	ภายในกลุ่ม	342	9.07	.03		
	รวม	345	9.36			
4. ทักษะด้านการสื่อสารและ การใช้ภาษา	ระหว่างกลุ่ม	3	.26	.09	3.80**	.02
	ภายในกลุ่ม	342	7.80	.02		
	รวม	345	8.06			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	.16	.06	3.70**	.02
	ภายในกลุ่ม	342	5.04	.02		
	รวม	345	5.21			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Citation : ภาณุวัฒน์ เครือคำ, อุดมเดช ทาระหอม, และ ชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร

สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยสรุปเป็นรายด้าน 4 ด้าน ดังนี้

3.1 ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการบริหารจัดการสถานศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน การจัดการข้อมูล การประเมินผล และการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีของตนเองและบุคลากร เข้าร่วมอบรม สัมมนา ติดตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ และสนับสนุนให้ครูและบุคลากรมีทักษะในการใช้สื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาให้พร้อมใช้งานจัดหาและพัฒนาอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ระบบเครือข่าย และอุปกรณ์ดิจิทัลที่ทันสมัย

3.2 ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น สนับสนุนการตัดสินใจร่วมกัน และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการทำงาน สร้างความไว้วางใจในองค์กร เป็นผู้ฟังที่ดี ให้กำลังใจ ชื่นชมความสำเร็จ และให้การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา เข้าใจและเคารพความแตกต่างระหว่างบุคลากร พร้อมใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ โดยตระหนักถึงความหลากหลายของบุคคล

3.3 ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรวิเคราะห์ข้อมูลและมองภาพรวมของสถานศึกษา วางแผนกลยุทธ์อย่างเหมาะสม โดยพิจารณาข้อมูลจากหลายมิติ ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน และกำหนดทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาและสังคม ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารและการเรียนการสอน กระตุ้นให้บุคลากรกล้าคิดนอกกรอบและเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ ฝึกฝนการคิดสร้างสรรค์ และสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่เปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม

3.4 ทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสื่อสารแนวนโยบาย เป้าหมายของสถานศึกษาอย่างชัดเจนและตรงประเด็น ปรับระดับภาษาตามกลุ่มเป้าหมาย เช่น ครู บุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจร่วมกัน ลดข้อขัดแย้งในการสื่อสาร ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร การใช้โซเชียลมีเดีย ระบบสื่อสารองค์กร และการประชุมออนไลน์ ในการติดต่อประสานงานสะดวกที่รวดเร็วและทั่วถึง พัฒนาทักษะการพูด การเขียน การฟังอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ รองลงมา คือ ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อย

ที่สุดคือ คือ ทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษา ที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างบุคลากรภายในองค์กร รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนโดยรอบ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของสังคมไทยที่เน้นความสามัคคี และการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล ส่งผลให้ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์กลายเป็นจุดแข็งที่ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ นิภาพร รอดไพบูลย์ (2565) พบว่า ความสามารถในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนในพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้วในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับค่อนข้างสูงทั้งภาพรวมและแต่ละด้าน โดยลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านวิสัยทัศน์ และทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์ ตามลำดับ และส่วนด้านที่ได้ค่าต่ำที่สุด ได้แก่ ทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ และสอดคล้องกับ วัฒนา อภิวัน (2564) พบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามทฤษฎีของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย (โดยภาพรวม) อยู่ในระดับมาก ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ทักษะมนุษยสัมพันธ์ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยลงมา คือ ทักษะด้านเทคนิคการปฏิบัติงาน ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล

2. การเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีมุมมอง ประสบการณ์ที่แตกต่างกันในการปฏิบัติงานจริง กล่าวคือ ผู้บริหารเห็นว่าตนเองปฏิบัติได้ดีแล้วในแต่ละ ทักษะ ขณะที่ครูผู้สอนอาจมองว่า การปฏิบัติของผู้บริหารยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการในการทำงาน ผล วิจัยแสดงให้เห็นถึง ช่องว่างระหว่างการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษากับความต้องการของครูผู้สอน ซึ่ง สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาและเสริมสร้างทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอน ซึ่ง สอดคล้องกับ สุนิสา สงัดศรี (2565) พบว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนที่จำแนกตาม สถานภาพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ อิศรา หาญรักษ์ (2563) พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน ย่อมมีระดับการพัฒนาทักษะการบริหารที่แตกต่างกันตามช่วงเวลาและ โอกาสในการเรียนรู้ เช่น ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากมักผ่านการอบรม การปฏิบัติจริง และการเผชิญ สถานการณ์หลากหลาย ส่งผลให้ทักษะการบริหารโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและใน ทุกด้านตามประสบการณ์การทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา อภิวัน (2566) พบว่า ความแตกต่างด้าน ประสบการณ์ทำงานส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการบริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Citation : ภาพวัฒน์ เครือคำ, อุดมเดช ทาระหอม, และ ชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร

สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

และสอดคล้องกับ พัฒนพงษ์ แสงพันธ์ (2566) พบว่า กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 การเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างด้านบริบทการบริหารระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีทรัพยากร โครงสร้างการบริหาร จำนวนบุคลากร ระบบการทำงาน และลักษณะงานที่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบแตกต่างกัน ส่งผลให้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร ธารีแดนและ ระติกรณ์ นิยมะจันทร์ (2567) พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารในสถานศึกษาเมื่อเปรียบเทียบขนาดสถานศึกษาแตกต่างกัน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ อัจฉราพรรณ บึงทองคำ (2560) พบว่า ความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาที่มีขนาดหลากหลายมีความแตกต่างทั้งรายด้านและในภาพรวม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยสรุปเป็นรายทักษะ ดังนี้

3.1 ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการบริหารจัดการสถานศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน การจัดการข้อมูล การประเมินผล และการสนับสนุนการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีของตนเองและบุคลากร เข้าร่วมอบรม สัมมนา ติดตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ และสนับสนุนให้ครูและบุคลากรมีทักษะในการใช้สื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาให้พร้อมใช้งานจัดหาและพัฒนาอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ระบบเครือข่าย และอุปกรณ์ดิจิทัลที่ทันสมัย สอดคล้องกับ พัฒนพงษ์ แสงพันธ์ (2566) พบว่า ทักษะทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล คือ การนำเครื่องมือ อุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีในปัจจุบันทั้งสื่อออนไลน์ต่าง ๆ มาใช้ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสร้างสรรค์ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกันหรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในการพัฒนาองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ วัฒนา อภิวัน (2566) พบว่า ทักษะการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล คือ ความสามารถของผู้บริหารในการนำเครื่องมือทางเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานในโรงเรียนอย่างเหมาะสม โดยครอบคลุมถึงการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัว เข้าใจหลักการเลือกใช้อุปกรณ์เพื่อสื่อสาร ประสานงาน และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีระบบ สามารถสร้างสื่อและเนื้อหาที่มีความหลากหลายและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการทำงานและการเรียนรู้ และนำข้อมูลเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน

3.2 ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น สนับสนุนการตัดสินใจร่วมกัน และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการทำงาน สร้างความไว้วางใจในองค์กร เป็นผู้ฟังที่ดี ให้กำลังใจ ชื่นชมความสำเร็จ และให้การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา เข้าใจและเคารพความแตกต่างระหว่างบุคลากร พร้อมใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ โดยตระหนักถึงความหลากหลายของบุคคล สอดคล้องกับ ไกรศร เจริญทอง (2561) พบว่า ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ความสามารถของผู้บริหารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องมีความเข้าใจในพฤติกรรมและธรรมชาติของมนุษย์ แสดงออกถึงความเป็นมิตร

Citation : Kruenamkam, P., Tarahom, U., & Masena, C. (2025). Guidelines for Management Skills Development of School

Administrators in the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa Ket Yasothorn.

Journal of Academic Surindra Rajabhat, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

สามารถปรับตัว พร้อมทั้งให้ความเคารพและเห็นคุณค่าผู้อื่น สร้างบรรยากาศของความไว้วางใจและการยอมรับซึ่งกันและกันภายในองค์กร และสอดคล้องกับ มณฑาทิพย์ นามนุ (2561) พบว่า ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human relations skill) หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสามารถในการเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและรับฟังความต้องการของผู้อื่น รวมถึงการสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนให้ผู้อื่นทำงาน นอกจากนี้ยังสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลมีความสามารถในการประสานงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรวิเคราะห์ ข้อมูลและมองภาพรวมของสถานศึกษา วางแผนกลยุทธ์อย่างเหมาะสม โดยพิจารณาข้อมูลจากหลายมิติ ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน และกำหนดทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาและสังคม ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารและการเรียนการสอน กระตุ้นให้บุคลากรกล้าคิดนอกกรอบและเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ ฝึกฝนการคิดสร้างสรรค์ และสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่เปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม สอดคล้องกับ ธนวัฒน์ สุวรรณเหล่า (2564) พบว่า ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ คือ ทักษะในการพิจารณา สังเคราะห์ และสรุปข้อมูลที่ได้รับจากบริบทภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อนำไปสู่การออกแบบแนวทางบริหารที่เหมาะสม เพื่อค้นหาวิธีการจัดการและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความคิดใหม่ ๆ เปิดโอกาสให้เสนอความคิดเห็น และสนับสนุนการนำแนวทางที่หลากหลายมาทดลองใช้ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล และสอดคล้องกับ ฮุสนา สาแม (2567) พบว่า ทักษะด้านความคิดรวบยอดและความคิดสร้างสรรค์ คือ กระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และรวบรวมสรุปความคิดในการแก้ปัญหาหรือแยกแยะข้อมูล และจัดเป็นหมวดหมู่ตามหลักการหรือเกณฑ์ที่กำหนด สามารถวิเคราะห์นโยบาย จุดมุ่งหมาย และขอบข่ายงานภายในองค์กรได้อย่างมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ กระตุ้นให้บุคลากรในองค์กร อยากรู้และพัฒนาหรือสร้างสรรค์นวัตกรรม

3.4 ทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสื่อสารแนวทาง นโยบาย เป้าหมายของสถานศึกษาอย่างชัดเจนและตรงประเด็น ปรับระดับภาษาตามกลุ่มเป้าหมาย เช่น ครู บุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจร่วมกัน ลดข้อขัดแย้งในการสื่อสาร ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร เช่น การใช้โซเชียลมีเดีย ระบบสื่อสารองค์กร และการประชุมออนไลน์ ในการติดต่อประสานงานสะดวกที่รวดเร็วและทั่วถึง พัฒนาทักษะการพูด การเขียน การฟังอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัย มัจฉา กามะ (2563) พบว่า ทักษะการสื่อสาร คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีศิลปะในการใช้ภาษาพูด การแสดงออกอย่างเหมาะสม รวมถึงการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่หลากหลายและสอดคล้องกับสถานการณ์ รวมทั้งสามารถทำความเข้าใจ วิเคราะห์ และตีความข้อมูล พร้อมถ่ายทอดสาระเนื้อหาได้อย่างชัดเจน มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับบริบท โดยอาศัยเทคโนโลยี สื่อสมัยใหม่ เพื่อยกระดับการบริหารให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับงานวิจัย มณฑาทิพย์ นามนุ (2561) พบว่า ทักษะการสื่อสาร คือ ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน และสร้างความร่วมมือ การสื่อสารที่ชัดเจนช่วยให้สามารถมอบหมายงานได้อย่างตรงประเด็น และส่งเสริมการเจรจา การต่อรองอย่างสร้างสรรค์ รวมถึงการสร้างเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้คำแนะนำ เพื่อให้ผู้ร่วมงานสามารถปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Citation : ภาณุวัฒน์ เครือคำ, อุดมเดช ทาระหอม, และ ชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร

สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. นำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการวางแผนการอบรมหรือพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดเด่นและจุดที่ควรเสริมสร้าง โดยเฉพาะทักษะที่มีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือ ทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา และทักษะด้านเทคนิคและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการบริหารสถานศึกษา

2. หน่วยงานต้นสังกัดนำผลการวิจัยมากำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา และทักษะด้านเทคนิคและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพในองค์กร สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร

2. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคและเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพในองค์กร สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร

เอกสารอ้างอิง (References)

- กฤตเมธ เกิดบ้านเป้า. (2565). ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- โกศล จิตวิรัตน์. (2562). ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงสู่องค์กรดิจิทัลไทยแลนด์ 4.0 ในศตวรรษที่ 21. *Humanities, Social Sciences and arts*, 12(6), 1796-1816.
- ไกรสร เจริญทอง. (2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- ณัฐพงษ์ ปรีชานนทกุล. (2563). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการบริหารงาน วิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดระยอง จันทบุรีและ ตราด [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ธนวัฒน์ สุวรรณเหล่า. (2564). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิภาพร รอดไพบูลย์. (2565). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. สุวีริยาสาส์น.

Citation : Kruenamkam, P., Tarahom, U., & Masena, C. (2025). Guidelines for Management Skills Development of School

Administrators in the Digital Era under the Secondary Educational Service Area Office Si Sa Ket Yasothorn.

Journal of Academic Surindra Rajabhat, 3(4), 161-180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

- ปรียาพร ธาณีแดน และ ระติกรณ นิมมะจันทร์. (2567). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา. *Education Journal of Nokhonratchasima College*, 3(1), 65-76.
- พัฒนพงษ์ แสงพันธ์. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มณฑาทิพย์ นามนุ. (2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มัธนา กามะ. (2563). คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารบริหารการศึกษามหาบัณฑิต*, 20(1), 92-106.
- วรรณพร ชูอำนาจ. (2564). รายงานการศึกษาวิเคราะห์ เรื่อง การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน (Reskill/Upskill/New Skill) เพื่อยกระดับการทำงานและพัฒนาสู่อาชีพใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักปลัดกระทรวงแรงงาน
- วัชรพจน์ ทรัพย์สงวนบุญ. (2563). การเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลของธุรกิจทางการเงินเพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขันองค์กร. *วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 9(2), 1-17.
- วัฒนา อภิวัน. (2564). ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามทฤษฎีของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ศรัญญา น้อยพิมาย. (2562). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สมพร ปานดำ. (2564). การเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทักษะของช่างอุตสาหกรรมอาชีวศึกษาไทย ในยุคดิจิทัล. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมการอาชีวศึกษา*, 4(1), 1-9.
- สมศักดิ์ วานิชยากรณ์และนิสร ใจซื่อ. (2562). การขับเคลื่อนองค์กรดิจิทัลเพื่อก้าวสู่การพัฒนาประเทศไทย 4.0. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 38(3), 78-91.
- สุนิสา สงัดศรี. (2565). ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2563. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)*. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ โยโสธร. (2567). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2567-2570)*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับที่ 13*. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. พริกหวานกราฟฟิค.
- สุวรรณี ประดิษฐ์. (2562). *การศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองในเรื่องของการพัฒนาทักษะใหม่การสร้างทักษะใหม่ และการเสริมสร้างทักษะเดิมที่มีอยู่ของศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปี 2562* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุวิมล ทองจำรัส. (2563). *ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. วารสารการวิจัยการบริหารพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 10(3), 168-178.*
- โสภณ เลียดทอง และจากรุวรรณ เขียวน้ำชุม. (2564). *สภาพที่พึงประสงค์ของทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารวิชาการสถาบันอาชีวศึกษา, 6(1), 80-88.*
- อัจฉราพรรณ ป่องทองคำ. (2560). *ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อิศรา หาญรักษ์. (2563). *ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครพนม* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุสนา સામ્. (2567). *ทักษะการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในยุคดิจิทัลสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Drake, T. L., & Roe, W. H. (1986). *The principal ship*. Macmillan.
- Katz, R. L. (2005). Skill of an effective Administrator. *Harvard Business Review, 2(1), 33.*
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.*

Citation : ภาณุวัฒน์ เครือน้ำคำ, อุดมเดช ทาระหอม, และ ชวนคิด มะเสนะ. (2568). แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหาร
สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 161-
180. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.46>

